

Bestemmingsplan Buitengebied Pamflet

De geschiedenis

Aan het begin van deze collegeperiode in augustus 2014 heeft de Raad van State het bestemmingsplan buitengebied vernietigd. Onder verantwoordelijkheid van de toenmalige CDA wethouder Scharenborg werden de juridische risico's onvoldoende ingeschat en werden de agrarische sector en andere bewoners van het buitengebied de dupe doordat stokoude bestemmingsplannen weer gebruikt moesten worden. Daarnaast is ledere inwoner gedupeerd omdat de gemeente extra kosten voor een nieuw bestemmingsplan moet maken en inkomsten misloopt omdat er geen leges geheven mogen worden, zolang er geen nieuw bestemmingsplan is. In de begroting 2015 werd slechts een ton opgenomen voor herstelwerkzaamheden.

De financiële feiten

Inmiddels laat het college ons weten dat we al ruim 8 ton aan leges zijn misgelopen en dat het vanwege geur- en plussenbeleid nog circa 2 jaar duurt voor er een nieuw bestemmingsplan komt. De schade vanwege niet gelinde leges wordt voor de komende jaren geschat op € 500.000 per jaar. Daarmee komt de totale schade voor de gemeente aan misgelopen leges en reparatiekosten ruim boven de € 2.000.000, zo'n € 50 per inwoner.

Plussenbeleid en geurbeleid

Plussenbeleid is opgelegd door de provincie Gelderland en geeft kaders voor bestemmingsplannen. Het geeft aan hoe bij uitbreidingen van niet grondgebonden-veehouderijen meer oog moet zijn voor duurzaamheid. Zolang het plussenbeleid niet vertaalt is in gemeentelijk beleid, kan de intensieve veehouderij in Berkelland niet uitbreiden buiten het bestaande bouwblok.

De raad van Berkelland heeft in juni 2017 het college opdracht gegeven tot een herijking van het geurbeleid. Naast de directe overlast vormt geurhinder steeds vaker de concrete aanleiding voor zorgen van burgers over hun gezondheid nabij de intensieve veehouderij (flinstof, Q-koorts, etc.). Het huidige Berkellandse geurbeleid stamt uit het jaar 2009 en omtrent geur zijn sindsdien nieuwe inzichten ontstaan waar je als gemeente vanuit het oogpunt van zorgvuldigheid niet aan voorbij mag gaan. Herijking sluit ook aan bij de landelijke besluitvorming. Staatssecretaris Dijkzema heeft in juni 2017, na advies van de werkgroep "evaluatie regelgeving geurhinder door veehouderijen" bestaande uit vele belangenorganisaties, waaronder LTO Nederland, aangegeven dat geur een lokaal probleem is en dat er een passende norm op lokaal niveau nodig is. Daarbij gaat het plussenbeleid expliciet niet over volksgezondheid en geur. Het betreft plussen op het gebied van dierwelzijn, ruimtelijke kwaliteit en/of milieu. De provincie beschouwt gezondheid niet als een 'plus' maar als een basiskwaliteit.

Waar staan we nu?

Het is een gemiste kans dat er nu een 8 maand na de opdracht van de raad voor een herijking van het geurbeleid slechts een procedurevoorstel voorligt. CDA, VVD en OBL willen de herijking van het geurbeleid overslaan. Ze voeren daarbij aan dat door de herijking er een verdere vertraging in het nieuwe bestemmingsplan buitengebied optreedt en dat de aanpassing de ontwikkelingsmogelijkheden van landbouwbedrijven inperkt, of zoals zij zeggen, "de landbouw volledig op slot zet".

Om bij het laatste te beginnen, deze bewering is onjuist. Herijking van het geurbeleid moet scenario's opleveren waaruit de raad vervolgens kan kiezen of en in welke mate er iets op slot gaat.

Toepassing van best beschikbare technieken gaat daarbij ook een steeds grotere rol spelen. Daarnaast leent de Wet geurhinder en veehouderij zich bij uitstek voor beleidsvrijheid en maatwerk volgens het Kenniscentrum Infomil van het ministerie.

De herijking zou vertragend werken. Volgens het college bedraagt de vertraging ten gevolge van het plussenbeleid zeker 1.5 jaar. De herijking van het geurbeleid kan daar grotendeels parallel aan lopen. Er hoeft dus nauwelijks sprake te zijn van extra vertraging. Was er in juni direct na de opdracht voor gekozen capaciteit voor de herijking in te kopen, dan waren we nu al een eind op weg geweest.

Waar staat D66 voor?

De landbouw is een belangrijke drager van de Berkellandse economie. Alle partijen zijn voor een toekomstbestendige agrarische sector en er zijn in het bestaan van Berkelland slechts drie keer uitbreidingen aan de orde geweest waar de raad vraagtekens bij zette. Maar het buitengebied is al lang niet meer alleen van de agrariër. Geurhinder en de achterliggende zorgen van omwonenden van intensieve veehouderij moeten serieus genomen worden. Zeker nu de landbouw verdere industriële vormen aanneemt om de buitenlandse concurrentie aan te kunnen. Geurhinder zal zeker een belangrijk onderdeel worden van de inspraakreacties op het nieuwe bestemmingsplan buitengebied. Waardoor of het geurbeleid alsnog moet worden aangepast, of weer de vernietiging van het bestemmingsplan buitengebied bij de Raad van State volgt. Dit debat wil D66 de inwoners van Berkelland niet nog eens aandoen. Daarom kiest D66 voor de juridisch meest veilige route naar een nieuw bestemmingsplan en kiest D66 ervoor eerst het geurbeleid te herijken. Het debat moet plaats vinden op basis van onderzochte scenario's en niet op basis van loze beweringen. Het lijkt storere verkiezingstaal naar de agrarische achterban om het geurbeleid te laten voor wat het is, maar met een nieuwe vernietiging zijn agrariërs en inwoners zeker niet geholpen.

